

Arrest

nr. 151 538 van 1 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 13 april 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 maart 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat C. DE TROYER en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Oekraïens staatsburger te zijn, van Armeense origine, afkomstig uit Ujanovka, provincie Kirovgrad. U verliet Oekraïne in oktober 2010 nadat de eigenaar (V. L. (...)) van het restaurant waar u werkte werd opgepakt wegens moord. Op een nacht in juli 2009 ging V. L. (...) en zijn vrienden jagen in de bossen rond het restaurant. De volgende ochtend rond 6.30 uur reed L. (...) en zijn vrienden (allen dronken) met de auto de binnenplaats van het restaurant op. V. L. (...) trok een dood lichaam van een man uit zijn wagen. U hoorde het politiehoofd tegen L. (...) zeggen dat het genoeg is geweest, waarop L. (...) neen antwoordde, ‘het lijk’ moet nog afgeslagen worden. Vervolgens reed L. (...) met zijn wagen over het dode lichaam. Hierna dreigde L. (...) u, de tuinman en de dienster op eenzelfde wijze te doden als jullie hierover een woord lossen. Vervolgens vertrokken de drie mannen. Het dode lichaam bleef op de binnenplaats liggen. De tuinman verplaatste het dode lichaam buiten de muren van het restaurant.

Hij belde vervolgens de ziekenwagen op. Wanneer de ziekenwagen aankwam, belden ze onmiddellijk de politie op. De politie van de wijk ondervroegen u, de tuinman en de dienstster over het gebeuren. Het slachtoffer, O. (...), bleek een man te zijn die aardappelen aan het rapen was. Tijdens het onderzoek naar de dood van O. (...) werden er nog meerdere lijken gevonden. De procureur en de politiefchef werden in hechtenis genomen en V. L. (...) verdween. Het parlement ontnam L. (...) zijn parlementaire status en zijn onschendbaarheid. Op 1/03/2010 bood L. (...) zichzelf aan bij de autoriteiten. Het proces in deze zaak werd opgestart. In mei 2010 werd u, de dienstster en de tuinman opgeroepen als getuigen in deze zaak. De dienstster en tuinman kwamen op het proces niet opdagen. U getuigde. Na uw getuigenverklaring liet de beschuldigde procureur u verstaan dat het met u afgelopen was. Vanaf dat moment zocht u een vluchtalternatief. U had in het kader van het proces kennis gemaakt met een journaliste die u hielp om uw reis naar het buitenland voor te bereiden. Zij regelde voor u een reispaspoort, waarmee u in september, oktober 2010 naar België kwam.

Op 20/10/2010 diende u voor het eerst een asielaanvraag in. Deze asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken op 6/12/2010 afgesloten met afstand van een asielaanvraag (technische weigering) omdat u zich niet op het gehoor bij de dienst Vreemdelingenzaken had aangeboden.

Op 24/12/2010 diende u voor de tweede maal een asielaanvraag in. Deze asielprocedure werd door het Commissariaat-generaal afgesloten op 28/7/2011 omdat u afstand van een asielaanvraag deed wegens vrijwillig vertrek met IOM. In maart 2011 kreeg u van uw dochter M. (...) te horen dat zij telefonisch was gecontacteerd en bedreigd omwille van uw getuigenis over de moord op O. (...). Zij kreeg de vraag u te vragen om naar Oekraïne terug te komen, zodat u uw getuigenis in de moordzaak zou intrekken. U besloot naar Oekraïne terug te keren en haar vertrek naar Rusland te regelen. U verbleef gedurende twee maanden in Oekraïne, zonder enige problemen. U verliet Oekraïne in september 2011 opnieuw. U was op het proces bedreigd door de verdachten en u was niet van plan te wachten tot ze u gingen doden. L. (...) heeft veel vrienden en hij kan eenvoudigweg iemand de opdracht geven. U had in Oekraïne niets meer dat u daar hield, dus besloot u definitief te vertrekken. Met een visum voor Polen verliet u opnieuw Oekraïne. Een paar maanden later, voor het eind van het jaar kwam u terug naar België. De jaren die volgen (2012, 2013, 2014) verbleef u grotendeels in België, echter jaarlijks ging u een korte periode, anderhalve maand, in Polen werken. In deze periode had u geen contact meer met mensen uit Oekraïne, noch vernam u iets over verdere gevolgen betreffende uw problemen in Oekraïne.

Op 19/12/2014 diende u voor de derde maal een asielaanvraag in. In 2014 kwam L. (...) vrij. U gaf aan geen kant uit te kunnen en besloot opnieuw asiel aan te vragen. U hebt angst om terug naar Oekraïne te keren. L. (...) is vrij en hij heeft zich aangesloten bij de separatisten in het Oosten van Oekraïne.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten voor: uw Oekraïens reispaspoort, uw werkbadge, een aanbevelingsbrief van uw directe overste van het restaurant waar u werkte, een beslissing van de rechtbank in verband met uw echtscheiding d.d. 9/04/2007, internetartikelen over V. L. (...), drie foto's van u, met uw collega's op het werk.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u de eigenaar van het restaurant waar u werkte, V. L. (...) en zijn vrienden een politiefchef en een procureur vreest nadat u een getuigenis aflegde tijdens het proces over de moord op O. (...) (CGVS p. 17-22).

Er kan aan uw relaas echter geen geloof worden gehecht. Zo zijn uw verklaringen betreffende uw betrokkenheid bij de moordzaak vaag en tegenstrijdig. U maakt niet aannemelijk dat u getuige was op de rechtszaak van L. (...) in april 2011.

Opgemerkt moet worden dat uw verklaringen over de hoofdrolspelers in de moordzaak op V. O. (...) uitermate vaag zijn. Zo kon u buiten V. L. (...) niet de naam geven van het politiefhoofd of van de procureur of van het slachtoffer in deze zaak. U slaagde er enkel in één bijnaam te geven. U werd gevraagd hoe het kwam dat u deze namen niet kon geven, waarop u zei dat u met hen niet in aanraking kwam. L. (...) had veel vrienden, hoe kon u iedereen bij naam kennen. Op de vraag achter de naam van het slachtoffer zei u dat u niet naar het bos ging om zijn naam te vragen (CGVS p. 17). U werd gewezen op uw getuigenis op de rechtszaak en dus dat verwacht zou kunnen worden dat u deze namen wel zou kunnen geven. Pas nadat u opnieuw geconfronteerd werd met de vaagheid van uw verklaringen antwoordde u dat het slachtoffer O. (...) heette en merkt u op dat u dit al eerder had vermeld. U werd erop gewezen dat u deze naam voordien nog niet had vernoemd (CGVS p. 22). Het is redelijk te verwachten dat u als getuige op het proces, de namen van de hoofdrolspelers in de moordzaak zou kunnen weergeven. Zeker gezien dit proces wegens de betrokkenheid van V. L. (...) uitgebreid in de media werd besproken.

Verder moet vastgesteld worden dat er dermate veel verschillen zijn vast te stellen tussen de verschillende versies van uw asielrelaas waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas volledig onderuit wordt gehaald.

U verklaarde op 13/03/2011 op het gehoor voor de dienst Vreemdelingenzaken het volgende: "Eind mei 2010 zijn mijn problemen begonnen. In het dorp waar ik woonde verzamelde ik met mijn dochter M. (...) aardappelen. Op een bepaald moment hoorden we een gewerschot. Na een tijdje ging ik kijken wat er gebeurd was. Een man kwam naar ons toe gelopen en schreeuwde dat we de politie moesten bellen. Ik heb ook een grote jeep met twee geüniformeerde mannen(camouflagekleding) gezien. Ik denk dat ze dronken waren. We beslisten om de politie niet te bellen om een getuigenis te vermijden. (Ik woon eigenlijk in een huis dat niet van mij is.) Vanop een afstand, ongeveer 50 meter, zagen we een lijk van een man liggen. Zijn twee benen waren afgehakt. Ik kon zien dat de moordenaars een procureur (ik had hem in het verleden al gezien, ik ken zijn naam niet) en een afgevaardigde van Duma (L. V. (...)) waren. Ik zag dat het de procureur was die de benen afhakte. Later heb ik vernomen dat de man die vermoord werd samen met zijn oude moeder in ons dorp woonde. We zijn onmiddellijk naar het huis van M. (...) gegaan in Potchaev, regio Ternopol. Ik ben daar twee weken gebleven. Daarna ben ik terug gegaan naar mijn dorp om te kijken hoe het was met mijn woning. Maar die was helemaal afgebrand. Ik ben naar de bureu gegaan om te vragen wat er gebeurd was. Ik vernam dat er iemand in het dorp was die me zocht. Ik ben dan teruggekeerd naar mijn dochter in Potchaev. Begin september 2010 keerde ik terug naar mijn dorp. Ik wilde de eigenaar van mijn huis vinden om hem alles uit te leggen. Ik bleef één nacht slapen bij een oude buurvrouw. Uiteindelijk vond de procureur me daar. Hij sloeg me en de oude vrouw kon me niet helpen. Het was 15/09/2010. Ik ben erin geslaagd om te vluchten en ging naar de politie van Teremki. Ik wilde vertellen over de moord en over het feit dat de procureur me ineem had geslagen. Mijn klacht werd onmiddellijk geweigerd. Ze wilden zelfs niet luisteren en ze zegden dat ik naar een ander politiebureau moest gaan. Daarna ben ik naar het ziekenhuis gegaan waar ik één week verbleef. Dat was nog dezelfde dag op 15/09/2010. Heel mijn gezicht was blauw en ik had een hersenschudding. Later heb ik vernomen dat de moordenaars gearresteerd waren en dat er een officieel onderzoek werd opgestart. Eind september 2010 werd ik opgeroepen door de politie om te getuigen betreffende de moorden. Toen ik bij de politie van Kiev kwam stonden daar veel journalisten. Het was duidelijk dat men niet wilde dat ik zou getuigen. Een jonge vrouwelijke journaliste zei dat de situatie zeer ingewikkeld was? Ze zei dat het beter was dat ik naar het buitenland zou gaan. Ik bleef twee dagen bij haar in Kiev slapen. Ze hielp me om te vertrekken" (CGVS vragenlijst pt 3.5).

Voor het Commissariaat-generaal op 5/02/2015 bracht u volgende versie naar voor: Op een nacht in juli 2009 ging V. L. (...) en zijn vrienden jagen. U bleef samen met een dienstster beschikbaar. Indien de eigenaar en zijn vrienden terugkwamen waren jullie aanwezig om hen te bedienen. De volgende ochtend rond 6 uur komt de tuinman van het restaurant aan. Een half uur later reed L. (...) en zijn vrienden (alle dronken) met de auto de binnenplaats van het restaurant op. V. L. (...) trok een dood lichaam van een man uit zijn wagen. U hoort het politiehooft tegen L. (...) zeggen dat het genoeg is geweest, waarop L. (...) neen zegt, 'het lijk' moet nog afgeslagen worden. Vervolgens reed L. (...) met zijn wagen over het dode lichaam. Hierna komt L. (...) de keuken binnen waar u, de tuinman en de dienstster zijn. Hij richt zich naar u en dreigt jullie op eenzelfde wijze te doden als jullie hierover een woord lossen. Vervolgens vertrekken de drie mannen. Het dode lichaam bleef op de binnenplaats liggen. De tuinman verplaatst het dode lichaam buiten de muren van het restaurant. Hij belt vervolgens de ziekenwagen op. Wanneer de ziekenwagen aankomt, bellen ze onmiddellijk de politie op. De politie van de wijk ondervragen u, de tuinman en de dienstster over het gebeuren en jullie zien hen het lichaam wegbrengen. Het slachtoffer bleek een ex politiemann te zijn die samen met zijn moeder woonde die aardappelen aan het telen was. Het onderzoek betreffende de dood van deze persoon werd opgestart. Tot drie maal toe vond er een reconstructie plaats. Tijdens het onderzoek worden er nog meerdere lijken gevonden. De procureur en de politiechef worden in hechtenis genomen en V. L. (...) verdwijnt. Het parlement ontnemt L. (...) zijn parlementaire status en zijn onschendbaarheid. Op 1/03/2010 bied L. (...) zichzelf aan bij de autoriteiten. Het proces in deze zaak wordt opgestart. In mei 2010 wordt u, de dienstster en de tuinman opgeroepen als getuigen in deze zaak. De dienstster en tuinman komen op het proces niet opdagen. U getuigde wel. Na uw getuigenverklaring liet de beschuldigde procureur u verstaan dat het met u afgelopen was. Vanaf dat moment zocht u een vluchtalternatief. U had in het kader van het proces kennis gemaakt met een journaliste die u hielp om uw reis naar het buitenland voor te bereiden. Zij regelde voor u een reispaspoort, waarmee u in september, oktober 2010 naar België kwam (CGVS p. 17-20).

U werd gewezen deze zeer uiteenlopende versie die u voor de dienst Vreemdelingenzaken had verteld. U reageerde hierop door te zeggen dat u bang was om verklaringen af te leggen. Het was nieuw voor u. Op de vraag waarom u dan bang was zei u dat u bedreigd werd, dat u ook niet wist waar u de volgende dag ging zijn en dat een persoon die twee keer met een wapen bedreigd werd zeker bang zal zijn (CGVS p. 22). Deze uitleg overtuigt geenszins. Als u getuige was in een moordzaak, die uitgebreid in de media beschreven werd, en u omwille van deze getuigenis een ernstige vrees koestert, is het redelijk te verwachten dat u eenduidige en coherente verklaringen kan afleggen over de omstandigheden waarin deze moord plaatsvond. De totaal verschillende verhalen over eenzelfde moordzaak ondermijnen de

geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat u voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat u de feiten die de aanleiding vormen van uw vlucht uit Oekraïne, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek.

Volledigheidshave moet opgemerkt worden dat u betreffende de rechtszaak waarin u getuige was, geen enkel bewijsstuk hebt neergelegd. Nochtans kan redelijkerwijs verwacht worden dat u documenten over de rechtszaak zou kunnen voorleggen, of berichten uit de media waarin verwezen zou worden naar u als getuige bij deze spraakmakende rechtszaak. U gaf bij aanvang van het gehoor op het Commissariaat-generaal aan dat u gerechtelijke documenten had verkregen. U had deze aan uw advocaat overhandigd en was op het gehoor voor het Commissariaat-generaal niet in het bezit van deze documenten. U had wel uw advocaat gevraagd deze documenten aan het Commissariaat-generaal over te dragen. Ook zou uw advocaat krantenartikelen bezitten die over de zaak gepubliceerd werden (CGVS p. 3, 13). U werd nadrukkelijk gevraagd om de bijkomende stukken die in het bezit van uw advocaat waren, alsnog voor te leggen bij het Commissariaat-generaal (CGVS p. 23). Op 10/02/2015 bezorgde uw advocaat het Commissariaat-generaal internetartikelen over de heer L. (...) en zijn betrokkenheid bij de moord op O. (...). Echter deze voorgelegde artikelen verwijzen nergens naar u als getuige in de rechtszaak. Gerechtelijke documenten legde uw advocaat evenmin voor. Het feit dat u, of uw advocaat in uw naam, geen documenten hebt voorgelegd over de rechtszaak waarbij u getuige was of enige documenten waaruit zou blijken dat u bij de rechtszaak betrokken zou zijn, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u in 2010 zou hebben ondervonden omwille van uw getuigenis in de moordzaak op O. (...), kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de bedreigingen aan het adres van uw dochter M. (...) in maart 2011. Gezien uw asielrelaas ongeloofwaardig is, is het evenmin van belang dat de heer L. (...) in 2014 vrijkwam.

Wat betreft de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Uljansk (provincie Kirovograd) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande conclusies kunnen wijzigen. Uw Oekraïens reispaspoort, uw werkbadge en de beslissing van de rechtbank in verband met uw echtscheiding, bevatten persoonsgegevens die niet in vraag worden gesteld. De aanbevelingsbrief over uw werkzaamheden en de foto's van uw werkplaats, wijzen op uw werkplaats en uw functioneren daar, echter uit deze brief kan niet uw betrokkenheid als getuige bij de moord op O. (...) worden afgeleid. Het Commissariaat-generaal betwist de inhoud van de door u voorgelegd internetartikelen over V. L. (...) niet. Het is een verslaggeving over het leven van V. L. (...) en zijn betrokkenheid bij de moord op V. O. (...). Echter nergens in deze verslaggeving wordt naar uw persoon verwezen. Het neerleggen van deze algemene berichten uit de media toont aldus geen persoonlijke vervolging aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Hiertoe gaat verzoekende partij in op de motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te verklaren dan wel te weerleggen.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. In verband met de vaststelling van verwerende partij dat de verklaringen van verzoekende partij over de hoofdrolspelers in de moordzaak op V. O. uitermate vaag zijn, zo kon zij buiten V. L. niet de naam geven van het politiehoofd of van de procureur of van het slachtoffer in deze zaak en antwoordde verzoekende partij pas nadat zij opnieuw geconfronteerd werd met de vaagheid van haar verklaringen dat het slachtoffer O. heette, stellende dat zij dit al eerder had vermeld, voert verzoekende partij vooreerst aan dat haar vage verklaringen louter het gevolg zijn van een black-out, daar de identiteit van deze personen in de door haar bijgebrachte documenten vermeld wordt. Wat betreft de vaststelling dat verzoekende partij eerst de naam van het slachtoffer niet kon geven, en nadien wel, wijst verzoekende partij erop dat haar in eerste instantie gevraagd werd of zij een idee had over de persoon van het slachtoffer, waarop zij antwoordde dat het ging over een persoon die aardappelen op de velden opraapte en deze waarschijnlijk van het dorp afkomstig was. Er werd haar toen echter niet uitdrukkelijk gevraagd naar de identiteit van het slachtoffer. Wanneer haar dit wel uitdrukkelijk werd gevraagd, gaf zij spontaan de naam van het slachtoffer op.

2.2.3.2. De Raad is evenwel van oordeel dat redelijkerwijze van verzoekende partij verwacht mag worden dat zij als getuige op het proces, de namen van de hoofdrolspelers in de moordzaak zou kunnen weergeven, zeker gezien dit proces wegens de betrokkenheid van V. L. uitgebreid in de media werd besproken. Dat zij desbetreffend een black-out zou hebben gehad, is allesbehalve overtuigend indien zij werkelijk betrokkene zou zijn in deze zaak. Daar waar verzoekende partij de vaststelling van verwerende partij dat verzoekende partij aanvankelijk de naam van het slachtoffer niet kon opgeven tracht te verklaren door de manier van vraagstelling tijdens haar gehoor, wijst de Raad er evenwel op dat verzoekende partij wel degelijk eerder tijdens haar gehoor uitdrukkelijk gevraagd werd naar de naam van het slachtoffer, waarop zij evenwel antwoordde dat zij niet naar het bos ging om zijn naam te vragen (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 05/02/2015, p. 17). Het is dan ook ten zeerste opmerkelijk dat verzoekende partij later tijdens haar gehoor plots wel de naam van het slachtoffer wist.

Dergelijke vaagheid in haar verklaringen doet ernstig afbreuk aan de door haar beweerde betrokkenheid bij deze zaak. Allerm minst overtuigend is eveneens het verweer van een partiële black-out betreffende het niet kennen van namen daar het aanvankelijk achterwege blijven van de naam van het slachtoffer wordt verschoond door de wijze van vraagstelling, die daarenboven niet beantwoordt aan de realiteit.

2.2.4.1. Waar verwerende partij vaststelt dat er dermate veel verschillen zijn tussen de verschillende versies van het asielrelaas van verzoekende partij, stelt verzoekende partij dat zij bij haar aankomst in België in 2010 vreesde door haar baas teruggevonden te worden en daarom niet de hele waarheid durfde te vertellen. Dit is een begrijpelijke reactie van een vrouw die, na bedreigd geweest te zijn, in een onbekend land aankomt en vreest voor haar leven en haar fysieke integriteit.

2.2.4.2. De Raad wijst verzoekende partij er evenwel op dat van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de autoriteiten van het onthaalland vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). Voormeld argument van verzoekende partij kan dan ook niet aanvaard worden als verklaring voor de uiteenlopende versies van haar asielrelaas.

2.2.5.1. Inzake de opmerking in de bestreden beslissing dat verzoekende partij betreffende de rechtszaak waarin zij getuige was, geen enkel bewijsstuk heeft neergelegd, stelt verzoekende partij dat zij persartikels over het proces heeft neergelegd, waarin de namen van L. en O. vermeld worden. Weliswaar wordt haar eigen naam, in de hoedanigheid van getuige, hierin niet vermeld, doch betreffen deze persartikels een begin van bewijs van haar asielrelaas. Voorts bemerkt verzoekende partij nog dat zij sinds talrijke jaren in België is en dat het voor haar onmogelijk is gerechtelijke documenten over het proces te krijgen. Zij trad alleen maar als getuige op en dit zonder advocaat.

2.2.5.2. De Raad bemerkt vooreerst dat verzoekende partij nergens vermeld wordt in de door haar aangebrachte persartikels, waardoor deze op generlei wijze enig bewijs vormen van haar persoonlijke betrokkenheid bij deze zaak. Tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal gaf verzoekende partij nog aan dat zij gerechtelijke documenten had verkregen in verband met haar problemen (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 05/02/2015, p. 3). Op het moment van haar gehoor was evenwel haar advocaat in het bezit van deze documenten, maar zij had haar advocaat gevraagd deze documenten aan het Commissariaat-generaal over te dragen. Het is dan ook opmerkelijk dat haar advocaat nadien enkel internetartikels over de heer L. en zijn betrokkenheid bij de moord op O. neerlegt, waarin bovendien nergens verwezen wordt naar verzoekende partij als getuige in de rechtszaak, en geen gerechtelijke documenten. De vaststelling dat verzoekende partij, of haar advocaat in haar naam, er niet in slaagt enig document neer te leggen over de rechtszaak waarbij verzoekende partij getuige was of enige documenten waaruit haar betrokkenheid bij de rechtszaak zou blijken, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekende partij.

2.2.6. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt: *“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Uljansk (provincie Kirovograd) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.”*

De Raad stelt vast dat verzoekende partij voormelde motivering ongemoeid laat, waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT